
KULTURA BEZ BARIER

Wazon ażurowy

Oto porcelanowy, ażurowy wazon o kielichowatym kształcie, imitujący plecionkę. Na białym tle skośnie przecinających się witek nieregularnie rozmieszczono trójwymiarowe kwiaty, listki i gałązki w pastelowych barwach. Wśród nich rozpoznać można takie gatunki jak lilie, róża, niezapominajki, narcyz, prymulka czy dzwonki. Pomiedzy roślinami dodano także naturalistycznie przedstawione owady – chrabąszcza majowego oraz gąsienicę motyla.

Wyprodukowanie porcelanowych, ażurowych przedmiotów było dla wytwórni miśnieńskiej prawdziwym wyzwaniem. Tego typu naczynia tworzone najczęściej z użyciem form gipsowych. Po wyjęciu z formy trzeba jednak było ręcznie usunąć poszczególne fragmenty, aby mógł powstać misterny wzór. Była to czynność trudna i wymagająca wprawy (właściwie niemożliwa do poprawiania), a same delikatne wyroby były bardzo podatne na uszkodzenia i często gięły się lub pękały podczas wypału.

Za autora tego typu modeli uważany bywa Johann Joachim Kaendler – jeden z najslawniejszych artystów tworzących w manufakturze. Podobno stwierdził on, że jest w stanie stworzyć z porcelany wszystko, co możliwe jest do wykonania w innym materiale. Jak widać, jego słowa nie były przesadzone, a wysiłki artystów podejmowane od początków istnienia manufaktury zostały zwieńczone sukcesem. Tego typu modne, ażurowe wazony pełniły najprawdopodobniej funkcję wyłącznie dekoracyjną – ustawiano je na gzymsach kominków, szafach, konsolach, gdzie miały cieszyć oko i zdumiewać misternością wykonania.

W kolekcji wilanowskiej znajduje się więcej podobnie dekorowanych wazonów – trzy z nich mają kształt podobny do opisywanego, natomiast trzy kolejne mają różne kształty. Wszystkie łączy ażurowa budowa oraz dekoracja z plastycznych roślin.

KULTURA BEZ BARIER

Po raz pierwszy cztery kielichowate wazony łączone są z zapisem w inwentarzu z około połowy XIX wieku. Dzięki temu spisowi wiemy, że zdołały już wtedy Gabinet Lubomirskiej.

